

Bet. o. Lovf. om det kgl. Teaters Deling i et Skuespilhus og et Operahus.

Ophævelse af Feusystemet og Indførelse af et Lønningsregulativ, der ikke kan fraviges, har fundet Tilslutning hos andre Medlemmer. Til disse Ønsker føjer Mindretallet det Haab, at Teatrets fremtidige Ledelse maa dannes af Personer, der som Regel ikke samtidig er udøvende sceniske Kunstnere.

Ifølge det fra Arkitekterne foreliggende Overslag vil Udgifterne ved den af Mindretallet foreslaaede Ordning blive 6 600 000 Kr., medens Casino-Projektet som foreslaaet af Ministeren vilde koste 7 100 000 Kr. Da Mindretallet ønsker at bevare den nuværende Scene for Operaen og Balletten, er det en Selvfølge, at det ikke kan gaa med til at anvende 1 200 000 Kr. for at faa den omdannet til en Talescene for det reciterende Skuespil.

Af Hensyn til den forhaandenværende vanskelige finansielle Situation, hvori Staten befinder sig, Dyrtid paa alle Bygningsmaterialer og stigende Lønningskrav samt deraf flydende Arbejdsstandsninger, og da man tillige staar overfor nye Rigsdagsvalg med Udvidelse af Repræsentationsomraadet, finder Mindretallet Øjeblikket meget lidt egnet til at afgøre en Sag, som kræver større økonomiske Ofre.

Imidlertid ønsker Mindretallet dog at gøre et Skridt henimod den Ordning, som det anser for mest forsvarlig, nemlig Dobbeltscenen, og foreslaar derfor, at Rigsdagen giver Undervisningsministeren Bemyndigelse til at købe Ejendommen Nr. 5 i Tordenskjoldsgade samt Naboejendommen i Heibergsgade for 400 000 Kr., og samtidig foreslaar man at forlænge den nu gældende Teaterlov til Udgangen af Aaret 1920.

Det er en Selvfølge, at Rigsdagen til den Tid staar frit overfor Planen om en Dobbeltscene eller Tilvejebringelse af andre Muligheder for Sagens endelige Løsning.

I Henhold til foranstaaende stilles Ændringsforslag Nr. 3.

Et andet Mindretal (Bresemann, Chr. Hansen og A. C. Meyer) har samlet sig om en fælles Indstilling med Hensyn til Omordningen af det kongelige Teaters Forhold, skønt der indenfor Mindretallet findes afvigende Meninger om, hvorvidt man bør foretrække Dobbeltsceneprojektet eller en fuldkommen Adskillelse af Skuespil og Opera. Men Mindretallet erkender, at det kongelige Teaters Forhold bør omordnes i den allernærmeste Fremtid for at skaffe en baade økonomisk og kunstnerisk bedre Tilstand i Teatrets hele Virke.

Mindretallet kan billige, at Staten skrider til Erhvervelsen af Bygningerne Tordenskjoldsgade Nr. 5 og Heibergsgade Nr. 7 for det Tilfælde, at den kommende Rigsdag skulde slutte sig til Gennemførelsen af Dobbeltsceneprojektet. Men skulde Rigsdagen vedtage en Teaterplan, der udelukker Anvendelsen af de nævnte Bygninger, vil Staten i disse alligevel have Aktiver, der sikkert udelukker Tab.

I Motiveringen af sin Stilling til Forslaget om det kongelige Teaters Deling i et Skuespilhus og et Operahus finder Mindretallet Anledning til at fremhæve, at en Nyordning under alle Omstændigheder maa byde Opera og Skuespil Vilkaar, der sikrer begge lige Indflydelse paa det kulturelle Opdragelsesværk, der er Kunstens Hovedopgave. Operaen som Musikkens fornemste Bærer har i ikke ringere Grad end Skuespillet sin Mission, bør understøttes af Staten og i videst muligt Omfang gøres tilgængelig for den store Befolkning. Og ligesom der i København i mindre Stil f. Eks. gennem Arbejderkoncerterne er aabnet let Adgang til at høre det kongelige Teaters Kunstnere, saaledes bør Operaens Kunst ogsaa naa ud til Provinsen. Med en selvstændigt virkende Opera vilde denne Opgave kunne fremmes og yde sit til at forbinde By og Land. De Ofre, Staten yder her, er kun smaa i Sammenligning med de Værdier, Musikken evner at skabe, først og sidst det frejdige Mod,